FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MARCO DARMON

fremsat den 6. juli 1988 *

Høje Domstol.

1. Ligesom Kiwall og Kommissionen mener jeg, at det præjudicielle spørgsmål, som Bundesfinanzhof har forelagt Domstolen, bør omformuleres med henblik på Domstolens besvarelse.

2. Under henvisning til de faktiske omstændigheder, således som de fremgår af sagen, ønsker den forelæggende ret hovedsagelig klarlagt, om fællesskabsretten som gældende »i maj 1980« er til hinder for, at der opstår toldskyld i en medlemsstat ved indførsel af varer fra et tredjeland, der er forsendt fra en anden medlemsstat, og som er ledsaget af en T2-blanket, der blev udfærdiget under uregelmæssige forhold i den sidstnævnte stat, hvortil varerne oprindeligt blev indsmuglet.

3. Svaret på dette spørgsmål kan efter min opfattelse udledes af artikel 36 i Rådets forordning nr. 222/77 om fællesskabsforsendelse [1], set i lyset af og navnlig som en videre konsekvens af, hvad Domstolen fastslog i Fioravanti-dommen [2].

4. Det hedder i den nævnte bestemmelse: »Konstateres det, at der i forbindelse med en fællesskabsforsendelse er begået overtrædelser eller uregelmæssigheder i en bestemt medlemsstat, inddrives eventuelt forfaldne told- og afgiftsbeløb af denne medlemsstat i henhold til dens ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, uden at der herved er taget stilling til spørgsmålet om strafforfølgning«. I Fioravanti-dommen afviste Domstolen den opfattelse, at det er indførslen i en medlemsstat af varer, der stammer fra et tredjeland og ikke er i fri omsætning i Fællesskabet, der bevirker, at told og andre afgifter forfalder til betaling. Domstolen udtalte således:

»Ordningen for intern fællesskabsforsendelse forudsætter nødvendigvis en bestemmelse, der regulerer det tilfælde, hvor forfalden told og andre afgifter ikke opkræves som følge af en uregelmæssighed i ordningens gennemførelse« [3].

5. Det fremgår af sagsforholdet i hovedsagen, at der i en første fase blev begået to overtrædelser i det første importland, nemlig indsmuglingen af varer fra et tredjeland med den følge, at der ikke blev betalt told efter reglerne, og dernæst, at de pågældende fik udstedt en T2-blanket uden at opfylde betingelserne herfor. Denne anden overtrædelse blev ubestrideligt begået »i forbindelse med en fællesskabsforsendelse«, nemlig i dennes første fase, og forholdet er dermed omfattet af artikel 36 i forordning nr.

* Oversat fra fransk.

1 — EFT L 38 af 9.2.1977, s. 1.

2 — Sag 99/83, dom af 27. november 1984, Sml. s. 3939. I dommen fortolkede Domstolen artikel 36 i Rådets forordning nr. 542/69 af 18. marts 1969 om fællesskabsforsendelse (EFT 1969 I, s. 114), der er enslydende med artikel 36 i forordning nr. 222/77.

3 — Præmis 22.

222/77. Men ligger selve importen ikke forud for fællesskabsforsendelsen?

6. Det gør den givetvis i streng forstand. Under hensyn til konsekvenserne for staternes beføjelser på området mener jeg imidlertid, at man med rimelighed kan anse den første indførsel for uløseligt forbundet med hele det efterfølgende forsendelsesforløb. En sådan løsning synes navnlig at være den rette, såfremt de omhandlede varer ikke er bragt i fri omsætning i den medlemsstat, som de først blev indført til, førend de videresendes til den anden stat. Tolden forfalder til betaling ved indførslen af varerne i Fællesskabet. Indførslen har fundet sted i den første stat.

7. Den første overtrædelse, nemlig indsmuglingen på Fællesskabets toldområde af varer fra tredjelande, har ført til en række efterfølgende overtrædelser. Det ville derfor være unaturligt at betragte den oprindelige indførsel som et forhold, der er adskilt fra de efterfølgende transaktioner.

8. Jeg foreslår herefter, at Domstolen kender for ret, at de i maj 1980 gældende fællesskabsretlige bestemmelser er til hinder for, at der i en medlemsstat opstår toldskyld ved indførsel af varer fra tredjelande, der under uregelmæssige omstændigheder er forsendt fra en anden medlemsstat, hvortil de forinden var blevet indsmuglet.